

Siddur di rito italiano

secondo l'uso di Gerusalemme

a cura di

Angelo Piattelli *ed* Hillel Sermoneta

Seconda edizione rivista, corretta ed ampliata

Gerusalemme, 5771 (2010)

©

All rights reserved
Graphit Press Ltd., Jerusalem

סדר ראש חודש

מוזמוץ לראש חודש

למנצ'ח על-הגთית, מזמור לדוד. יי אַדְנִינוּ מֵהֶאָדִיר שְׁמֵך בְּכָל-
הארץ, אשר פנה הוקך על-הشمמים. מפני עולמים וינקים ישך
עד, למען צוריך, להשבית אויב ומתקנם. כי-אראה שםיך מעשה
אצבעתיך, ירח וכוכבים אשר כונתה. מה-אנוש כי-תזכרנו, וכן-אדם
בי-תקדנו. ותחסרוו מעט מآلיהם, וכבוד והדר תעטראו. פמשילתו
במעשי ידיך, כל שפה מתחרגלו. צנה ואלפים כלם, וגם בהמות
שדי. צפור שםים ורגי הים, עבר ארחות ימים. יי אַדְנִינוּ מֵהֶאָדִיר
שםך בכל-הארץ.

סדר קראת התורה:

ראשון וידבר יהוה אל-משה לאמר: צו את-בני ישראל ואמרת אליהם,
את-קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשمرו לקרב לי במוועדו:
ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה, כבשים בני-שנה
תמים שניים ליום עלה תמיד: שני ואמרת להם זה האשה אשר
פקריבו ליהוה, כבשים בני-שנה תמים שניים ליום עלה תמיד:
את-הכבש אחד תעשה בפרק, ואת הכבש השני תעשה בין העربים:
ועשרית האיפה סלת למנחה, בלולה בשמן כתית רביעת ההין:
שלישי עלת תמיד, העשיה בחרסini לריח ניחח אשא ליהוה: ונספו
רביעת ההין לכבש האחד, בקדש השך גסך שבר ליהוה: ואת הכבש
השני תעשה בין העARBים, מנחת בפרק וכנסכו תעשה אשא ריח
ניחח ליהוה:
וביום השבת שני-כבשים בני-שנה תמים, ושני עשרנים סלת למנחה

בְּלֹלוֹה בְּשֶׁמֶן וּגְסָפוֹ: עַלְתַ שְׁבַת בְּשִׁבְתוֹ, עַל-עַלְתַ הַתְּמִיד וּגְסָפהּ: רַבִּיעִי וּבְרַאֲשִׁי חֲדֵשִׁיכֶם פָּקָרִיבָו עַלְה לִיהְוָה, פָּרִים בְּגִינְזָבָר שְׁנִים וְאַיִל אַחֲר בְּכָשִׁים בְּגִינְשָׁנָה שְׁבָעָה תְּמִימָם: וּשְׁלָשָה עַשְׂרָנִים סְלָת מְנֻחָה בְּלֹלוֹה בְּשֶׁמֶן לְפָר הַאָחָד, וּשְׁנִי עַשְׂרָנִים סְלָת מְנֻחָה בְּלֹלוֹה בְּשֶׁמֶן לְכָבֵש הַאָחָד: וּעַשְׂרָן עַשְׂרָן סְלָת מְנֻחָה בְּלֹלוֹה בְּשֶׁמֶן לְכָבֵש הַאָחָד, עַלְה רַיִם נִיחָח אֲשָה לִיהְוָה: וּגְסָפִים חָצֵי הַהִין יְהִיה לְפָר וּשְׁלִישִׁית הַהִין לְאַיִל וּרְבִיעִית הַהִין לְכָבֵש זִין, זוֹת עַלְתַ חֲדֵש בְּחִדְשׁוֹ לְחֲדֵשי הַשָּׁנָה: וּשְׁעִיר עַזִים אַחֲר לְחַטָאת לִיהְוָה, עַל-עַלְתַ הַתְּמִיד יִעָשָה וּגְסָפוֹ:

מוסך לראש חודש

החzon אומר:

יְתַגֵּדֶל וַיִּתְקָדֶשׁ שְׁמֵיה רְبָא (עוניים: אמן). **בְּעַלְמָא דִי בָּרָא כְּרוּוֹתִיה,** **וַיִּמְלִיךְ מֶלֶכְוֹתִיה בְּחִיכְוֹן וּבְיוּמְכְוֹן וּבְחִי דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא** **וּבְזָמָן קָרִיב,** **וְאָמָרוּ אָמָן** (וגם הקhal אומר: אמן). **יְהָא שְׁמֵיה רְבָא מְבָרָךְ,** **לְעַלְם וּלְעַלְמִי עַלְמִיא יְתָבֵרָךְ,** **וַיִּשְׁפַּבַּח וַיִּתְפַּאֲר וַיִּתְרוֹמֶט וַיִּתְנַשֶּׁא** **וַיִּתְעַלָּה וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵיה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא** (עוניים: אמן). **לְעַילָּא לְעַילָּא מִן כֵּל בְּרַכְתָּא, שִׁירָתָא, תְּשִׁבְחוֹתָא וּנְחַמְּתָא דְּאַמְּרָן** **בְּעַלְמָא, וְאָמָרוּ אָמָן** (עוניים: אמן).

בחוריה החzon אומר בלחש: **אָדָנִי שְׁפָתִי תִּפְתַּח, וַיְפִי גָּגִיד תְּהַלְתָּח.**

בָּרוּךְ אֱתָה יְהָיָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אָבָרָהָם, אֱלֹהֵי יַצְחָק, **וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב.** **הָאֵל הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עַלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסִידִים** **טוֹבִים וּקּוֹנֶה אֵת הַפְּלָזֶזֶר חֲסִידִי אֲבוֹת, וּמַבְיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְּנֵיכֶם** **לִמְעֵן שְׁמוֹ בָּאַהֲבָה.** **מֶלֶךְ גּוֹאֵל עֹזֶר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגָּן.** **בָּרוּךְ אֱתָה יְהָיָה, מַגָּן אָבָרָהָם.**

אֱתָה גָּבוֹר לְעוֹלָם אָדָנִי, מְחִיה מַתִּים אֱתָה רַב לְהֽוֹשִׁיעַ.
בקץ: **מַוְרִיד הַטְּלָה**

בחורוף: **מְשִׁיב הָרוּת וּמַוְרִיד הַגָּשֶׁם**

מִכְלָכֵל חַיִים בְּחִסְדֶךָ, מְחִיה מַתִּים בְּרַחְמִים רַבִּים, סּוֹמֵךְ נוֹפְלִים וּרְוֹפֵא **חֻולִים, מַתִּיר אַסּוּרִים, וּמַקִּים אַמְנוֹתָו לִישְׁגִּי עַפְרָה, מַיְכָמֵךְ בַּעַל** **אֲבוֹרוֹת וּמַיְדוֹמָה לְךָ, מֶלֶךְ מִמְּיתָה וּמְתִיחָה (וּמַצְמִיחָה לְנוּ) יְשֻׁועָה.** **וּנְאָמָן אֱתָה לְהַחִיּוֹת מַתִּים.** **בָּרוּךְ אֱתָה יְהָיָה, מְחִיה הַמַּתִּים.**

החzon והקהל אומרים בחזורה:

כתר יתנו לך המוגן מעלה עם קבוצי מטה, יחד כלם קדשה לך ישלשו, כמו
שנאמר על יד נבייך: וקרא זה אלזה ואמר, קדוש קדוש זיין צבאות,
מלא כל הארץ כבודו. לעמכם ברוך יאמרו: ברוך כבודיך ממקומו. ובבריה
קדשך כתוב לאמר: מלך זיין לעולם, אלהיך ציון לדור ודור, הallelיה.

לדור ודור נמלך לך לאל, כי הוא לבוד מרום וקדוש, ושבחך אלהינו,
מפניו לא ימוש לעולם ועד, כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך
אתה זיין, האל הקדוש.

ראשי חידושים לעמך גתף, זמן פפרא לכל תולדותם. בהיותם
מקריבים לפניך זבחיך רצון, שעיריך חטא לכפר בעדם, זכרון לכלם
יהיו, תשועת נפשם מיד שונא. מזבח חידש בציון תפין, וועלות ראש
חידש נעלה עליו, וشعיריך עזים נעשה ברצון, ובעבותה בית המקדש
נשמח כלנו, ושערי דוד (עבדך) הנשמעים בעירך, האמורים לפנוי
מזבחך, אהבת עולם תפbia להם, וברית אבות לבנים תזוכר. אז
ישישו עמך וערתך, בעשותם קרבנים על גבי מזבחך.

ובכן יהיו רצון מלפניך זיין אלהינו ואלהי אבותינו, שפעלנו לארכינו,
וחתטוינו בגבולנו. שם נעשה לפניך את קרבנות חותתינו, תמידין
בסדרן ומוספין להלכתן, ומוסף يوم ראש החידש זהה נעשה ונקריב
לפניך באהבה פמצות רצונך, כמו שפהבית עליינו בתורתך, על ידי
משה עבדך מפי כבודך כאמור:

ובראשי חידשים פקריבו עליה ליי, פריים בני-ברק שניים ואיל
אחד, כבשים בני-שנה שבעה תמים. ומנוחתם ונסיגיהם במדבר,
שלשה עשרוניים לפרט, ושני עשרוניים לאיל, ועשרון לכבש, וein
בנספו, ושעיר לכפר, ושני תמידין להלכתן.

**אֱלֹהֵינוּ וְאֶלְهָי אֲבֹתֵינוּ, חִדְשׁ עַלְינוּ אֶת הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה
וְלְבָרָכה, לְשֻׁוֹן וּלְשָׁמֶךָ, לִישְׁועָה וּלְנָחָמָה, לִפְרָגָסָה וּלְכָלְכָלָה,
לְסִלְיחָת חֶטְאָ וּלְמַחְילָת עָזָן, לְגַמְילּוֹת חֶסֶד וּלְתַלְמוּד תּוֹרָה, בַּיִ
בִּישְׂרָאֵל עַמְךָ בְּחִרְתָּה מִכֶּל הָעָםֹת, וְחַקִּין רָאשֵׁי חֲדָשִׁים לָהֶם קְבֻעָתָה.
ברוך אתה ייָ, מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֲדָשִׁים.**

רְצָחָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בַעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל וְאֶל תִפְלַתְמָ שְׁעָה, וְהַשְׁבֵּה הַעֲבוֹדָה
לְדָבֵר בִּיתְךָ, וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלַתְמָ מִהְרָה בָּאֲהָבָה תִקְבֵּל בְּרָצֹן,
וְתַהֲי לְרָצֹן פָמִיד עֲבוֹדָת יִשְׂרָאֵל עַמָךְ. וְתַחֲזִיןָ עִינֵינוּ בְשׁוֹבֵךְ לְצִיּוֹן
וּלְירוֹשָׁלָם עִירָךְ בְּרוּחָמִים כְמֵאֵז. בָרוּךְ אֱתָה יְיָ, הַמַּחְזִיר בְּרוּחָמָיו
שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

בחזורה כשחזרן אומר "מודים" צריכין
כל הציבור לשוחה עמו ואומרם
"מודים דרבנן":

**מָזְדִים כּוֹרְעִים וּמַשְׁפְחוּם אֲנַחֲנוּ
לְפָנֵיךְ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרָנוּ
יוֹצָר בְּרָאשִׁית. בְּרָכֹת וּהְדוֹאָות
לְשָׁמֶךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, עַל שְׁחַחִיתָנוּ
וּקְנִימָתָנוּ. בָּן תְּחִינָנוּ וְתְחַגֵּנוּ וְתְאַסֵּף
גָּלְיוֹתָנוּ מְאֻרְבָּע בְּנֹפֹת הָאָרֶץ, וּנְשׁוּב
לְשָׁמֹר חַקִּיךְ וּלְעַשֹּׂות רְצׂוֹנָךְ בְּאַמְתָה
וּבְלַבְבָּךְ שָׁלָם, עַל שָׁאָנוּ מָזְדִים לְךָ.
(ברוך אל ההודאות).**

מְזֻדִּים אֲנַחֲנוּ לֵךְ, שָׁאַתָּה
הַוָּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
עַל חַיָּינוּ הַמְּסֻוּרִים בְּיִצְחָק וְעַל
גַּנְשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לֵךְ, וְעַל
גַּנְסִיךְ שֶׁבְּכָל יוֹם וַיּוֹם עַמְּנוּ וְעַל
גַּנְפְּלָאוֹתֵיךְ וְטוֹבָותֵיךְ שֶׁבְּכָל עַת,
עֲרָב וּבָקָר וְצְהָרִים, הַטּוֹב בַּיִן
לֹא כָּלֵיו רְחַמֵּיךְ, הַמְּרַחֵם כִּי לֹא
תִּמְנוּ חַסְדֵּיךְ וּמַעֲזָלֵם קְוִינְנוּ לֵךְ.
לֹא הַכְּלָמְתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלֹא
עַזְבָּתָנוּ וְלֹא הַסְּתָרָת פְּנֵיכְ מִמְּנוּ.

בchanoch אומרים:

על הנשים ועל הגברות ועל התקשוות ועל המלחמות ועל הפרון ועל הפדרות שעשית עמנו ועם אבותינו בימים ההם בזמן זהה. בימי מתחיה בן יוחנן פנה גדול חזמונאי ובנו,

כשעמדו עליהם מלכות יון הריםה לשכמת מטורף, ולהעבירים מחקי רצונך, ואפתה ברוחםיך הרים עמדך להם בעת ארטם, רבת את ריבם, וגנת את דינם, נקנפ את נקמתם, מסרת גבורים ביד שלשים, ורבים ביד ממעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשותם ביד צדיקים, נודים ביד עזקן תורףך. ולך עשית שם גדול וקדוש בעולם, ולעומך ישראל עשית תשואה גדולה. ואחר כך באו בנים לך דבריך בימך, ופנו את היכלה, וטהרו את מקדשך, והוציאו גרות במחירות קדשך, וקבעו שמונה ימים במלל ובחדאה. וכשם שעשית עמם נס, כן עשה עמו יי אלחינו פלא וננסים בעת זאת, ונודה לשマー הגדל סלה.

על כלם יתברך ויתרומם שמק מלכנו תמיד, כל החיים יודוק סלה,
ויהללו לשמק הטוב באהמת.
ברוך אתה יי, הטוב שמק ולך נאה להודות.

אם אין כהן, החזן אומר בחזרה:

אלחינו ואלחי אבותינו, ברכנו בברכה המשלשת בתורה הפטוכה על ידי
משה עבדך, האמורה מפי אהרן ובניו בהנים עם קדושיך, כאמור: יברך יי
וישמרך. (הקהל עונה: בן יהי רצון) יאר יי פניו אליך ויחג. (הקהל עונה: בן
יהי רצון) ישא יי פניו אליך ותשם לך שלום. (הקהל עונה: בן יהי רצון).

שים שלום, טובה וברכה, (חימ), חן וחסד ורחמים, עליינו ועל כל
ישראל עומך. ברכנו אבינו, כלנו כאחד באור פניו, כי באור פניו
נתת לנו, יי אלחינו, תורה חיים, אהבה וחסד, צדקה, ברכה, יושעה
ורחמים וחיים ושלום, טוב יחה בעיניך (לברכנו ולאברך את כל
עומך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך.
ברוך אתה יי, הברך את עמו ישראל בשלום, (אמן).

בחזרה החזן אומר בלחש:

יהיו לרצון אמריך ויהיו לבני לפניו, יי צורי וגואלי.

ויש נהוגין לומר:

אלֹהִי, נָצֹר לְשׂוֹנֵי מֶרֶעַ, וְשַׁפְתֵּי מִדְבָּר מִרְמָה, וְלִמְקָלְלֵי נְפָשִׁי תְּדוּם וְלִמְצֹותֵיךְ תְּרַדֵּף נְפָשִׁי,
וְנְפָשִׁי בְּעֹפֶר לְפָל פְּהִיה. יְהִי רְצֽוֹן מֶלֶפְנֵיךְ יְהִי אֱלֹהִי, שֶׁכֹּל הַקְּמִים עַלְיָה לְנַעֲחָה, פָּפֶר עַצְחָם
וּמִקְּלָקֵל מַחְשָׁבוֹתָם. וְכֵן יְהִי רְצֽוֹן מֶלֶפְנֵיךְ יְהִי אֱלֹהִי, שְׁתַּפְתָּח לִי שְׁעָרֵי תּוֹרָה, שְׁעָרֵי חַכְמָה,
שְׁעָרֵי בִּנָה, שְׁעָרֵי דְּנָה, שְׁעָרֵי פְּרָנָסָה וּכְלָבָלה, שְׁעָרֵי חַיִים, חַן וְחֶסֶד וּרְחַמִּים וּרְצֽוֹן מֶלֶפְנֵיךְ.
יְהִי רְצֽוֹן אָמְרִידִי וְהִגְיוֹן לְפִי לְפִנֵּיךְ, יְהִי צּוֹרִי וְגֹאָלִי.

פושע שלוש פסיות לאחוריו בכורעה אחת וחזרו לשמאלו, ואחר כך לימינו ואומר:
**עַשָּׂה שְׁלוּם בָּמְרוֹמָיו, הוּא בָּרְחַמְיוֹ, יְעַשָּׂה שְׁלוּם עַלְינָנוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.**

(יהי רצון מלפניך, יי' אלהינו ואלהי אבותינו, שטבנה בית המקדש במתנה בימינו, ותן
שלאكني בתורתך).

החzon אומר:

יְתַגְּדֵל וְיִתְהַקְּדֵשׁ שְׁמֵיהַ רְبָא (עונים: אמן). בְּעַלְמָא דִי בָּרָא כְּרֻעִיתָה,
וַיַּמְלִיךְ מְלֻכָּתָה בְּחַיִכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיִּים דָכְל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא
וּבְזָמָן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אמן). יהא שְׁמֵיהַ רְבָא מִבָּרָךְ,
לְעַלְמָם וּלְעַלְמִי עַלְמִיא יִתְבָּרֵךְ), וַיִּשְׁתְּבַחַח וַיִּתְפָּאַר וַיִּתְرֹומַם וַיִּתְנְשַׁא
וַיִּתְעַלֵּה וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵיהַ דָקְוִידְשָׁא בָּרִיךְ הוּא (עונים: אמן).
לְעַילָּא לְעַילָּא מִן כָּל בָּרְכָתָא, שִׁירָתָא, תְּשִׁיבָתָא וְגַחְמָתָא דָאָמִין
בְּעַלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן (עונים: אמן).

תַּחַקְבֵּל אַלְוֹתָהּוֹן וּבְעוֹתָהּוֹן דָכְל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קָדֵם אֶבֶוּהוֹן דְבְשָׁמִיא,
וְאָמְרוּ אָמֵן (עונים: אמן). יהא שְׁלָמָא רְבָא מִן שְׁמִיא וְחַיִים טוֹבִים
(עַלְינָנוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן (עונים: אמן)). עַשָּׂה שְׁלוּם
בָּמְרוֹמָיו, הוּא בָּרְחַמְיוֹ, יְעַשָּׂה שְׁלוּם (עַלְינָנוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן
(עונים: אמן).

ואומרים פטום הקטורת (עמ' 157), שיר של יום, "אמר רב כי אלעזר", קדריש דרבנן, עלינו
לשבח וקדיש יתום (עמ' 49 ואילך). בראש חודש אלול תוקעים בשופר.

ברכת הלבנה

הַלְלוֹיָה, הַלְלוֹ אֶת־יְהִי מִן הַשָּׁמִים, הַלְלוֹהוּ בְּמִרוּםִים. הַלְלוֹהוּ כָּל־
מְלָאכִיו, הַלְלוֹהוּ כָּל־אֲבָאיו. הַלְלוֹהוּ שֵׁמֶשׁ וִירֶחֶת, הַלְלוֹהוּ כָּל־כּוֹכֶבֶי
אוֹר. הַלְלוֹהוּ שֵׁמֵי הַשָּׁמִים, וְהַמִּים אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמִים. יְהִלְלוּ אֶת־יְשָׁם
יְהָ, כִּי הוּא צָהָה וְנִבְרָאוֹ. וַיַּעֲמִידָם לְעֵד לְעוֹלָם, חֲקִינָם וְלֹא יַעֲבֹר.

קודם שמברך, מסתכל לבבנה פעמי אחת, ושוב לא יסתכל בה, ויישר רגליו ויברך:
ברוך אתה ייָ אלהינו מלך העולם, אשר במאמרו בראש שחקים,
וברווח פיו כל צבאים, חוק וזמן נמן להם שלא ישנו את פפקידם,
ששים ושמחים לעשות רצון קונוּם (נ"א: קוגניּיהם), פועל אמת ופעלתם
צדיק, וללבנה אמר שתחדש עטרת תפארת לעמוסי בطن, שאף הם
עתידיים להתחדש כמוותה, ולפאר ליזרים על כל מה שברא, ברוך
אתה ייָ מחדש חידושים.

ואומרים ג' פעמים:

(סימן טוב תהא לנו וילכ' ישראל). ברוך יוצרה, ברוך עוזה,
ברוך קונה, ברוך בוראה.

כָּלֶם שאני רוקד בנגדי ואני יכול ליגע בך, אך אם יהיה שונאי
בנידי, לא יוכל ליגע بي. תפל עלייהם אימתה ופחד, בגין זרועך
יקומי באבן. באבן ידקנו זרועך בגדר ופחד אימתה עלייהם תפלה.
(דוד מלך ישראל חי וקדים. דוד מלך ישראל חי וקדים. דוד מלך
ישראל חי וקדים. אכן אמן אמן. סלה סלה סלה. לב טהור בראש לי
אלhim, ורוח נכוון חדש בקרבי.

שיר למעלות, אשא עיני אל-הקרים, מאין יבא עורי. עורי מעם
ז', עשה שמים וארץ. אל-יתן למות רגלה, אל-ינום שמרה. הנה
לא-ינום ולא יישן, שומר ישראל. ז' שמרה, ז' צלח על-יד ימינה.
יומם השמש לא-יבכה, וירח בלילה. ז' ישמרה מפל-רע, ישומר
את-נפשך. ז' ישמר-צאתך ובואך, מעטה ועד-עולם.

הלויה, הלו-אל בקדשו, הלו-הו ברקיע עוז. הלו-הו בגבורתו,
הלו-הו כרב גבורו. הלו-הו בתקע שופר, הלו-הו בגבwl וכגבור.
הלו-הו בתף ומחול, הלו-הו במגינים ועגב. הלו-הו בצלצלי-שמע,
הלו-הו בא-צללי תרואה. פל הנשמה תהיל יה, הלו-יה. פל הנשמה
תהליל יה, הלו-יה.

תנא דבי רבי ישמעאל, אל מלא לא זכו בני ישראל אלא להקביל פני
אבייהם שבשמיים, פעם אחת בחודש דים. אמר אבי הילך נימרינהו
מעומד אומרים קדיש דרכנו).

ואומרים זה זהה: **שלום עליכם.** ועוניים: **עליכם שלום ג"פ.**

שלום علينا ועל כל ישראל, אמן.

מוסך לשבת וראש חודש

החון אומר:

וַתִּגְדֹּל וַתִּתְקֻדַּשׁ שָׁמֵיהָ רֶבֶא (עוניים: אמן). בַּעֲלֵמָא דֵי בָּרָא כְּרֻעִיתִיהָ, וַיִּמְלִיךְ מֶלֶכֶתִיהָ בְּחִיכּוֹן וַיִּזְמִיכּוֹן וַיִּבְחִיכּוֹן דָּכֵל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא, וַיִּזְמַן קָרִיב, וַיֹּאמְרוּ אָמַן (וגם הקהל אומר: אמן. יהא שמיה רבא מברך, לעלם ולעלאמי עולםיא יתברך), וַיִּשְׂפַּח וַיִּתְפַּאֲר וַיִּתְרֹום וַיִּתְנַשֵּׁא וַיִּתְעַלֵּה וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְהַלֵּל שָׁמֵיהָ דָקָוְשָׁא בָּרִיךְ הוּא (עוניים: אמן). לְעִילָא לְעִילָא מִן כֵּל בְּרַכָּתָא, שִׁירָתָא, תְּשִׁבְתָּתָא וַנְּחַמְתָּא דָאַמְרָן בַּעֲלֵמָא, וַיֹּאמְרוּ אָמַן (עוניים: אמן).

בchorah החון אומר בלחש: אָדָני שְׁפֵתִי תִּפְתַּח, וְפִי יִגְיד תְּהִלְתָּךְ.

ברוך אטה זיי, אליהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב. הָאָל הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וַהֲנוֹרָא, אָל עַלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֶה אֶת הַפְּלָל וּזְכוּר חָסְדֵי אֲבוֹת, וּמְבֵיא גּוֹאֵל לְבָנֵיהם לְמַעַן שְׁמוֹ בָּאַהֲבָה. מֶלֶךְ גּוֹאֵל עֹזֵר וּמוֹשִׁיעֵץ וּמַגָּן. ברוך אטה זיי, מגן אברהם.

אָתָה גָּבוֹר לְעוֹלָם אָדָני, מַחְיָה מַתִּים אָתָה רֵב לְהַזְּבִיעַ.

בקיצור: מַוְרִיד הַטָּל

בחורף: מַשִּׁיב הַרְוִוח וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם

מִכְלָפֵל חִיִּים בְּחֶסֶד, מַחְיָה מַתִּים בְּרַחְמִים רַבִּים, סֻמְךָ נוֹפְלִים וּרְוֹפֵא חֹלִים, מַתִּיר אַסּוּרִים, וּמְקִים אַמְוִינָתוֹ לִישְׁגִּי עֶפֶר, מֵי כָּמוֹךְ בָּעֵל גְּבוּרוֹת וּמֵדֹמָה לְךָ, מֶלֶךְ מִמְּיתָה וּמַחְיָה (וּמַצְמִיחָה לְנוּ יְשׁוּעָה). ונְאָמַן אָתָה לְהַחְיוֹת מַתִּים. ברוך אטה זיי, מַחְיָה הַמַּתִּים.

החzon והקהל אומרים בחזרה:

כתר יתנו לך (כי אלְהִינוּ מֶלֶאכִים) הַמָּנוֹנִי מֵעַלְךָ עַמּוֹקִי יִשְׁרָאֵל) קבוצתי מטה, יחד כלם קדשה לך ישלו, כמה שנאמר על יד נבייך: וקרוא זה אל-זה ואמר, (גם הקהיל אומר: קדוש קדוש קדוש כי צבאות, מלא כל-הארץ בכבוד). כבוזו מלא עולם, משפטינו שואלים זה לזו איה מקום כבודו. לעמם ברוך יאמרו: (גם הקהיל אומר: ברוך כבוד-ך מפקומו). מפקומו הוא יפן (ברחמיו) לעמו, המינדים את שמך ערבות בקר פמיד בכל יום, פעמים באהבה ואומרים: (גם הקהיל אומר: שמע ישראל, כי אלְהִינוּ, כי אחד). אחד הוא אלְהִינוּ הוא אבינו, הוא מלכנו, הוא מושיענו, הוא ישמיענו ברוחמיו שניית לעני קל חי, להיות לכם לאלהים. (גם הקהיל אומר: אני כי אלְהִיכם) ובדברי קדשך כתוב לאמר: (גם הקהיל אומר: מלך כי לעולם, אלְהִיך ציון לדור ודור, הילויה).

לדור ודור נמלך לאל, כי הוא לbedo מרום וקדוש, ושבחך אלְהִינוּ, מפינו לא ימוש לעולם ועד, כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה כי, האל הקדש.

אתה יצרת עולם מוקדם, כלית מלאכתך ביום השבעי, בחרת בנו מכל האמות, ורצית בנו מכל הלשונות, ותתן לנו כי אלְהִינוּ באהבה שבתות למנוחה, ואת يوم ראש החודש הזה, يوم רצון לבפר בעדנו, למען ניחל מעשך ידינו.

אבל משחתנו לפניו כי אלְהִינוּ ואלְהִי אבותינו, חרבה עירנו ושכם מקדשנו, וגלה יקרנו ונטול כבוד מבית חיינו. אין לנו יכולם לעשות חובותינו בבית בחרתך, בית הנadol והקדש שנקרה שם עליו, מפני היד שנשפתחה במקדשך.

ובכן יהיו רצון מלפנייך כי אלְהִינוּ ואלְהִי אבותינו, שתעלונו לארכנו, ותטענו בגבולנו, שם נעשה לפניו את קרבנות חובותינו, תמידין בסדרן ומופין בהלבנתן. ומוסף يوم השבת הזה ומוסף يوم ראש

החדש הזה, נעשה ונקריב לפניך באהבה במצוות רצונך, כמו שכתבת
עלינו בתרתך, על ידי משה עבדך, מפי כבודך כאמור:

וביום השבת שניכרבים בינוי-שנה תמים, ושני עשרנים שלח
מנחה בלולה בשמן ונסכו. עלת שבת בשבתו, על-עלת הtmpid
ונסכה.

ובראשי חדשיכם פקריבו עליה ליי, פרים בגיבוקר שנים ואיל
אחד, כבשים בגיבושנה שבעה תמים. ומנחהם ונשכיהם במדבר,
שלשה עשרוניים לפר, ושני עשרוניים לאיל, ועשרון לכבש, וein
בנסכו, ושעיר לכפר, ושני תמידין בהלכתן.

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עוג, עם מקדשי שביעי,
כלם ישבעו ויתענו מטווך, ובשביעי רצית בו וקדשתו, חמוץ ימים
אותו קראת, זכר למעשה בראשית.

אלֵינוּ וְאֶלְهֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ, חִדְשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחִדְשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה
וּלְברכה, לשzon ולשמה, לישועה ולנחמה, לפרשנה ולכלפהה,
לסליות חטא ולמחילה עוז, לגמilot חסד ולתלמוד תורה, כי
בישראל עמך בחורת מכל הארץ, ושבותות וחקיקי ראשינו חדשים להם
קבעת. ברוך אתה יי, מקדש השבת וישראל וראש החדשים.

רצה יי אלינו, בעמך ישראל ולא תפלתם שעה, ויהשך העבודה
לדבריך ביתך, ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברכzon,
ותהי לרצון פמייד עובdot ישראל עמך. ותחזינה עינינו בשוכך לציון
ולירושלים עירך ברחמים כמאז. ברוך אתה יי, המחרזיר ברחמים
שבינתו לציון.

בחזרה כשהחzon אומר "מודים" צריכין
כל הציבור לשוח עמו ואומרם
"מודים דרבנן"

מודים כורעים ומשתתחים אנחנו
לפניך אלֵינוּ אלְהִי כל בשר, יוצרנו
יווצר בראשית. ברכות והוזאות
לשمر הגדול והקדוש, על שחתתינו
ויקימפננו. כן תחינו ותחננו, ותאסוף
גלוותינו מארעם בנטיפות הארץ, ונשוב
לשמר חקיך ולעתשות רצונך באממת
ובלבב שלם, על שהוא מודים לך.
(ברוך אל ההוזאות).

מודים אנחנו לך, שאפה
הוא ייְ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
על חיננו המסורים בידך ועל
נשומתינו הפקודות לך, ועל
נסיך שבכל יום ויום עמנוא וועל
נכלאותיך וטובותיך שבכל עת,
ערב ובקר ואחרים, הטוב כי
לא כלו רחמייך, המרham כי לא
תמו חסידיך ומעולם קיינו לך.
לא הכלמתנו ייְ אֱלֹהֵינוּ ולא
עזבתנו ולא הסתרת פניך ממנה.

בחנוכה אומרים :

על הנשים ועל הגברים ועל הנקבות ועל הפלחים ועל ספראן ועל הדרות שעשית
עמנוא ועם אבותינו בימים קהם בזמן זהה. בימי מפתחה בן יוחנן פהן גדור חשמונאי ובניו,
בשעירה עליהם מלכות יון הרשעה לשכחים מתורתה, ולהעבירם מהקי רצונה, ואפה
ברחמייך הרבהם עדיף להם בעת צרתם, רכפת את ריבם, דנתת את דינם, נקמת את נקמתם,
מסרת גבורים ביד שלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורם, ורשעים ביד צדיקים,
ונדרים ביד עוסקי תורמת. ולכך עשית שם גדול וקדוש בעולם, ולעומך ישראל עשית תשועה
גדולה. ואמר לך בא נזיך לדבריך, ופנוי אתה היכליך, וטהרו אתה מקדשך, ותדרילו
גרות בחרשות קדרשך, וקבעו שמונה ימים בהילל ובהוזאה. וכשאתם שעתית עליהם נס, כן
עשה עמנוא ייְ אֱלֹהֵינוּ פלא ונשים בעית זאת, ונוראה לשמר הגדול סלה.

על כלם יתברך ויתרומם שמן מלכני תמיד, כל החזאים יודוך סלה,
ויהללו לשמר הטוב באממתך. ברוך אתה ייְ, הטוב שמן ולכך נאה
להוזאותך.

אם אין כאן החזן אומר בחזרה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרַכְנוּ בְּפֶרְכָּה הַמְּשֻׁלָּשָׁת בְּתוֹרָה הַבְּטוּבָה עַל יְדֵי
מֶשֶׁה עַבְדָךְ, הַאֲמֻרָה מִפְּי אָהָרֹן וּבְנֵיו לְהָנִים עַם קָדוֹשֶׁיךָ, כְּאָמָר: יְבָרֶכֶךְ יְהִי
וַיְשִׁמְךֶךָ. (הקהלעונה: בָּן יְהִי רְצֽוֹן) יְאָרֵךְ יְפָנֵיו אֶלְיךָ וַיַּחֲנֹךְ. (הקהלעונה: בָּן יְהִי רְצֽוֹן)
יְשָׂא יְהִי פָנֵיו אֶלְיךָ וַיִּשְׂמֹם לְךָ שְׁלוֹם. (הקהלעונה: בָּן יְהִי רְצֽוֹן).

שם שלום, טוביה וברכה, (ח'ים), חן וחסד, וرحمים, עלינו ועל
כל ישראל עמו. ברכנו אבינו, כלנו באחר באור פניך, כי באור
פניך נחת לנו, יי אֱלֹהֵינוּ, תורה ח'ים, אהבה וחסד, צדקה, ברכה,
ישועה וرحمים וחיים ושלום, וטוב יהיה בעיניך (לברכנו ולברך
את כל עמו ישראל פסיד בכל עת ובכל שעה בשלומך. ברוך אתה
יי, הַמָּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם, (אמן).

בחזרה החזן אומר פסוק זה בלחש:

יהיו לך רצון אמריך פִי וְהַגִּיּוֹן לְבֵי לְפָנֵיךָ, יי צורי וגואלי.

יש נהוגין לומר:

אלֹהֵי, נְצֹר לְשׂוֹנֵי מֶרֶעֶת, וְשִׁפְטֵי מְדֹבֵר מְרַמָּה, וְלִמְקַלְלֵי נְפָשֵׁי,
וּנְפָשֵׁי כְּעֵפֶר לְפָל תְּהִיה. יהִי רְצֽוֹן מִלְפָנֵיךָ יי אֱלֹהֵי, שֶׁכָּל הַקְּמִים עַלְיָה, פָּרֶךֶת עַצְפָּתָם
וּתְקַלְלֵל מַחְשָׁבֹתָם. וכן יהִי רְצֽוֹן מִלְפָנֵיךָ יי אֱלֹהֵי, שְׁתַפְתַּח לֵי שָׁעֵרִי תֹּרַה,
שָׁעֵרִי בִּנְהָה, שָׁעֵרִי דָּעָה, שָׁעֵרִי פְּרָנָסָה וּכְלָלה, שָׁעֵרִי ח'ים, חן וחסד וرحمים ורץון מלפניך.
יהיו לך רצון אמריך פִי וְהַגִּיּוֹן לְבֵי לְפָנֵיךָ, יי צורי וגואלי.

פוסע שלוש פסיות לאחרורי בכירעה אחת וחוזר לשמאלו, ואחר כך לימינו ואומר:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמַרְמָמִין, הוּא בְּרַחֲמִין, **יעֲשֵׂה שְׁלוֹם עַלְינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל,** אָמֵן.

(יהִי רְצֽוֹן מִלְפָנֵיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַבְנֵה בֵית הַמְּקֹדֵשׁ בְּמִזְבֵּחַ, וְתַנְחֵל
חַלְקָנִי בְתֹרְמָה).